

Καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον,
 Αὐγὴν πυρὸς φέρονταν ἐκ Τροίας φάτιν,
 10 Ἀλώσιμόν τε βάξιν· ὡδε γὰρ κρατεῖ
 Γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ.
 Εὗτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἔχω
 Εὖνὴν ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπούμενην
 Ἐμὴν, φόβος γὰρ ἀνθ' ὑπνον παραστατεῖ,
 15 Τὸ μὴ βεβαιώς βλέφαρα συμβαλεῖν ὑπνῳ·
 Ὁταν δ' ἀείδειν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ,
 "Υπνον τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,

(cf. Seidl. ad Eur. Iph. Taur. 764). Summo igitur jure eum turgentur Herm. de verss. spur. ap. Aeschyl. p. IV., Voss. cur. Aesch. p. 14. Humboldt. in versione et Orell. l. c. — ὅτ' ἀν Guelph. Ald. Rob.

10. ἀλώσιμον βάξιν, ut Sept. Th. 617. ἀλώσιμον παιᾶνα. — κρατεῖν γ. ἀ. ἐλπίζω Ald. Turn. Vict. Glasg., Schütz., quod explicant: *sic enim spero fore, ut mulieris viriliter ferocientem animum vincam*, male, non enim suo consilio hoc instituit custos, sed a Clytaemnestra jussus facit; neque cum sequentibus hoc cohaeret. κρατεῖν—ἐλπίζει emendavit Heath. κρατεῖν — ἐλπίζων Both. Sed κρατεῖ — ἐλπίζων Guelph. κρατεῖ — ἐλπίζον Ven. Flor. Farn. Rob. et var. lect. ap. Steph., quod recte turgent A-bresch. Humboldt. Blomf. Orell. Sensus est: *sic enim jubet mulieris animus viriliter ferociens et sperans*. Ad κρατεῖν jubendi significatione adhibitum in Comment. Aesch. p. 5. contuli Eur. Hecub. 282. οὐ τοὺς κρατοῦντας χρή κρατεῖν, αἱ μὴ χρεών.

12. εὗτ' ἀν γε var. lect. in Flor. ποίην δὲ conjectit Bentl. ταύτην δὲ mavult Blomf., qui obelum apposuit, constructionem imperfectam esse ratus. Sed

protasis, quae ab εὗτ' ἀν incipit, interposita parenthesi continuatur v. 16. vocabulo ὥταν, et apodosis sequitur v. 18. Quare Blomf. male post ὑπνῳ fortius interpusxit.

13. ἐπισκοπούμενην inutilis est Stanleji et Casauboni emendatio.

14. ἔμοι conjecterunt Stanl. et Bentl. virgula post ἐπισκοπούμενην posita, idque probavit Schütz. et recepit Blomf., sed causam non video. — In ὑπνος saepius repetito offenderunt Schütz. et Both., sed hoc ex more Aeschyli esse, jam saepius monitum est.

16. ὅτ' ἀν Guelph. Ald. Rob. — De δὲ post parenthesis repetito v. Herm. ad Soph. El. 776. — Sensus est: *quum canendum mihi esse puto, quod non intellexerunt editores; hanc enim δοκῶ interdum habet praecepti et voluntatis significationem, ut infra v. 1634. δοκεῖς τάδ' ἔρδειν. Soph. Antig. 1089. οὐαὶ ταῦτ' ἐπαινεῖς οὐαὶ δοκεῖς παρειπάθειν; Eur. Med. 1275. ἀρῆσαι φόνον δοκεῖ μοι τέκνοις. Xenoph. Anab. I, 7, 4. αἰσχύνεσθαι μοι δοκῶ. Similiter νομίζω Xenoph. Oecon. XVII, 9. 11.*

17. ὑπνον Ald. — ἐντέμνων